

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 48 maart 2021

MARTINUS

TERUG NAAR HET LEVEN

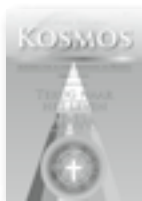
.....
Martinus
over
vaccinatie

17

.....

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3
Terug naar het leven
Martinus

11
**Verlichaming en
vergeestelijking.
Illusie en werkelijkheid**
Martinus

17
**Over de verdediging
van vaccinaties**
Martinus

21
**Het geïntellectualiseerde
Christendom: Proloog #1**
Martinus

COLOFON

© 2021 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken
Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)
Layout: Jan de With, Asperen
Druk: Happy Copy, Kopieer- & Printservise,
Den Haag

Een uitgave van:
Stichting Martinus Centrum
Bautersemstraat 42
2518 PC Den Haag
tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447
info@martinuscentrum.nl
www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.
IBAN: NL17INGB 0002 6646 92 – BIC: INGBNL2A

*Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na
schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.*

MARTINUS

TERUG NAAR HET LEVEN

1. Uit stof zijt gij genomen (Gen. 3:19)

Wil er sprake van kunnen zijn dat iets naar het leven kan terugkeren, moet dit iets in een dode toestand voorkomen. Wat is dit dode iets dan? Dat zijn alle levende wezens van dierlijke aard oftewel alle wezens op aarde die nog helemaal geen kosmische inwijding beleefd hebben of zich nog niet bewust zijn van de Heilige Geest. Dit betekent dat bijna alle huidige aardemensen over de gehele wereld kosmisch gezien dode wezens zijn. Wanneer deze wezens niettemin bang zijn om te sterven, wil dat in feite zeggen dat ze bang zijn voor iets wat ze al gedurende eendeloze tijden, ja, gedurende een veelvoud van levens, geweest zijn. Dat is uitsluitend toe te schrijven aan de omstandigheid dat ze het slachtoffer zijn van het bijgeloof dat de

levende wezens volledig uitgewist kunnen worden, dat hun individualiteit geheel afgebroken kan worden en materie, stof of as kan worden. Vandaar de woorden: ‘Uit stof zijt gij genomen, tot stof zult gij wederkeren en uit stof zult gij weder opstaan’, die de kern zijn in het van staatswege geautoriseerde begrafenisritueel. Dit begrafenisritueel is een teken van de erkenning dat het levende wezen tot stof kan wederkeren of materie kan worden, terwijl het gelijktijdig aangeeft dat het wezen weer uit stof zal opstaan, net zoals het een keer eerder uit stof opgestaan of genomen is. Deze van staatswege geautoriseerde woorden onthullen dus de opvatting dat het levende wezen iets anders kan zijn dan stof, iets anders kan zijn dan materie of leemaarde. Als het voortdurend stof of materie zou zijn, bestond immers de mogelijk niet om uit stof genomen te zijn en tot stof weder te keren of weer uit stof op te staan. Het wezen zou dan in alle eeuwigheid stof moeten zijn.

2. Het leven en de dood

Maar wat is dat dan voor een toestand die het wezen vertegenwoordigt, wanneer het uit stof genomen is en dus geen stof meer is? Ja, er kan maar sprake zijn van één enkel iets wat het levende wezen kan zijn, wanneer het niet van materie of stof is, namelijk leven. Maar de overgeleverde uitspraak vertelt ons dat het levende wezen ook tot stof zal wederkeren, dat het dus iets anders kan worden dan leven. Een bestaan dat iets anders is dan leven, kan daar echter alleen het contrast van zijn, namelijk de dood. De woorden zullen daarom hetzelfde zijn als: ‘Uit de dood ben je genomen, tot de dood zul je wederkeren en uit de dood zul je weer opstaan.’ Maar een dood van waaruit je kunt opstaan is geen dood, het kan ook alleen maar een vorm van leven zijn. De overgeleverde opvatting zal daarom ook hetzelfde

zijn als: 'Uit het leven ben je genomen, tot het leven zul je wederkeren en uit het leven zul je weer opstaan.' Dit wil in feite zeggen dat het geautoriseerde begrafenisritueel bij elke begrafenis reïncarnatie verkondigt of aangeeft dat de overledene oftewel het wezen dat begraven wordt een eeuwig leven heeft. Tegelijkertijd wordt aangegeven dat dit eeuwige leven een afwisselende beleving van twee contrasten is: dood en leven.

3. De angst voor de dood

Dat het leven leven is, weten natuurlijk alle normale aardemensen, maar dat de dood ook een vorm van leven is en dat een absolute of werkelijke dood volstrekt onmogelijk is, is een van de grootste problemen, misschien zelfs het allergrootste raadsel of mysterie, van de aardemensheid. Onder dood verstaan de aardemensen over het algemeen een algehele bewusteloosheid en ze geloven dat bewusteloosheid hetzelfde is als levenloosheid. En ze zijn natuurlijk genoodzaakt het leven te beschouwen vanuit de vorm van beleving van het leven die ze kennen of waarmee ze vertrouwd zijn. Omdat ze alleen vertrouwd zijn met het deel van de levensbeleving dat wakker dagbewustzijn heet, denken ze dat alles wat daarbuiten ligt dood is, met uitzondering van juist de toestand die we slaap noemen. Daarmee zijn ze zo vertrouwd en daarover weten ze dat er tijdens deze toestand nog steeds levensfuncties zijn en dat ze er weer uit kunnen ontwaken tot een wakker dagbewustzijn. Vanwege deze zeer geringe kennis over de werkelijke kosmische analyse van de dood koesteren ze een ware afschuw voor de dood, dat wil zeggen voor een algehele uitwissing, afbraak of vernietiging van hun individualiteit. Als deze mensen wisten dat juist zij de dode wezens van de spiraalkringloop zijn en dat hun bestaanssfeer het eigenlijke dodenrijk of de

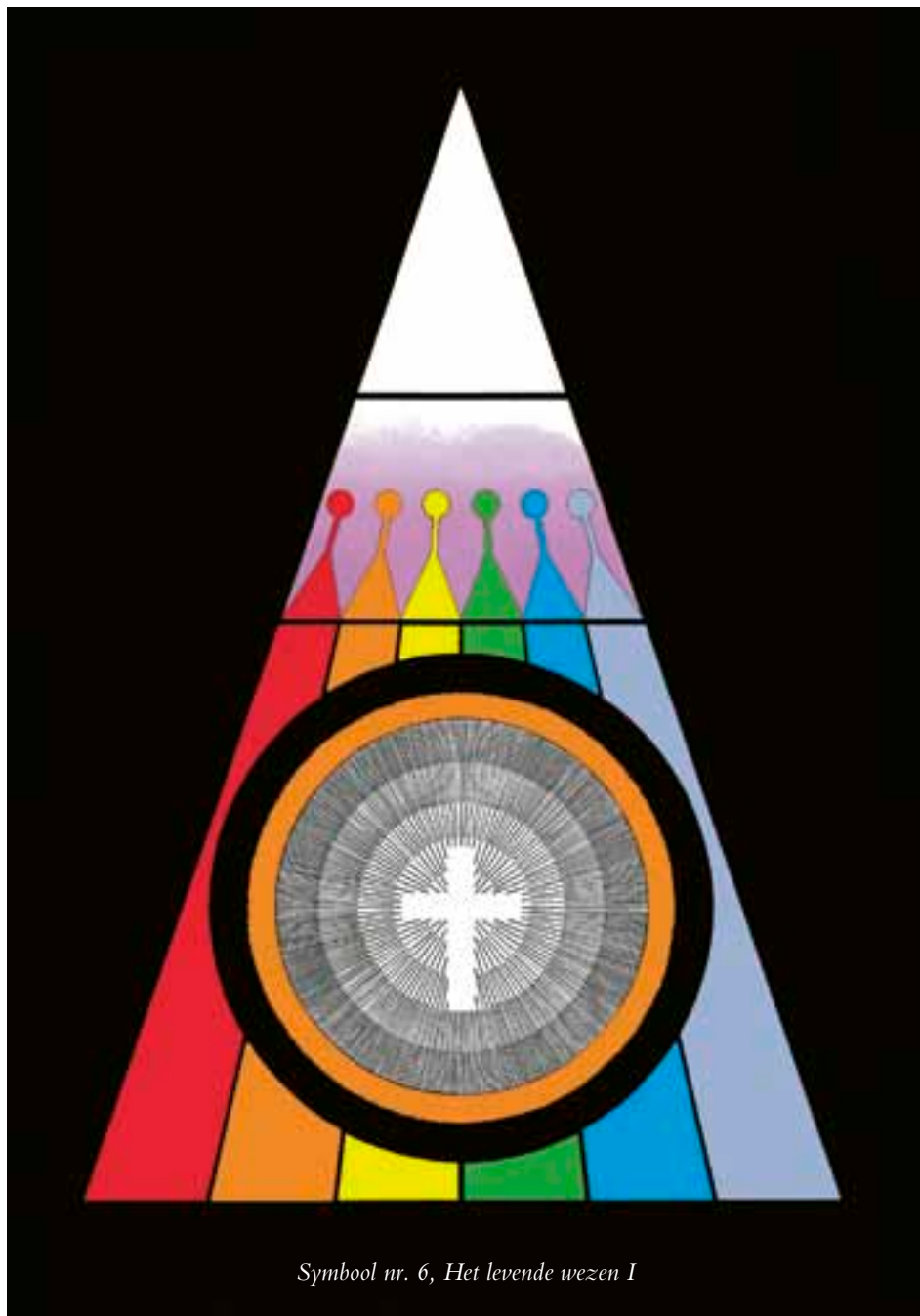
eigenlijke dodensfeer in de spiraalkringloop of hun eeuwige bestaan is, zouden ze niet zo bang zijn.

4. Het dodenrijk of de hel wordt in het dierenrijk beleefd

De kwestie is namelijk dat het dierenrijk of de zone van het principe van het doden het enige dodenrijk is en dat er absoluut geen enkele andere dodensfeer bestaat. Daarom is deze zone die ook de zone van het lijden, van de duisternis of van de haat is, ook hetzelfde als de hel. Wanneer we de mentale dag-des-oordeelsorkaan (Tweede Wereldoorlog 1940-1945) kennen, waarmee de aardemensheid zojuist de overigens zo prachtige continenten, rijken en landen op aarde volledig verwoest heeft en grote delen van haar culturele voortbrengselen in puin gelegd heeft en zichzelf: haar eigen individuen, tot bloedens toe in stukken gereten heeft en tot levenslange invaliden gemaakt heeft waar zij al geen poging gedaan heeft om zichzelf door middel van gaskamers of andere moord- en vernietigingsmaatregelen uit te roeien, is nader commentaar toch zeker overbodig. De absolute of werkelijke dood is dus iets wat men in een toestand van werkelijk wakker dagbewustzijn moet beleven en niet iets wat men in bewusteloosheid zal beleven.

5. Vanwege een eeuwige structuur gaat de levensbeleving door

Wat gebeurt er eigenlijk wanneer een levend wezen zijn fysieke organisme verliest, dood geslagen wordt of het proces doormaakt dat we in het dagelijks spraakgebruik de dood noemen? Is dat dan geen beleving van bewusteloosheid? Is dat dan niet het verlies van het vermogen om te

Symbol nr. 6, Het levende wezen I

beleven? Jazeker, het is waar dat we met het verlies van het fysieke lichaam de fysieke belevingsmogelijkheden verliezen waar we enkel en alleen met dit lichaam het vermogen toe hadden. Maar het totale levensbelevingsvermogen van het levende wezen is niet zo nonchalant gewaarborgd dat het alleen berust op zo'n voor verminking of verwoesting ontvankelijk verschijnsel als een organisme van vlees en bloed. Het gehele levensbelevingsvermogen berust volgens kosmische analyses op niets minder dan zes verschillende lichamen die elk een specifiek belevingsorgaan vormen met een zetel in een ander lichaam dat zich geheel buiten dood en ondergang bevindt, namelijk het eeuwigheidslichaam van het individu, waarin zijn lotselement en talentaadjes gevestigd zijn. Dit eeuwigheidslichaam is hetzelfde als het bovenbewustzijn van het individu, terwijl de zes organen of lichamen samen het onderbewustzijn van het individu vormen, dat weer ingedeeld kan worden in het dagbewustzijn en het nachtbewustzijn van het individu. Aangezien de levensbeleving berust op zo veel belevingsmogelijkheden zal het niet zo moeilijk zijn om te begrijpen dat het leven of bestaan van het levende wezen niet staat of valt met het verlies van het fysieke lichaam. De verandering die daarmee optreedt, is slechts lokaal van aard en gaat daarom op in een totaalbeleving, niet als het ophouden van beleving maar als een nieuwe lokale beleving. Vanwege deze eeuwige levensbelevingsstructuur kan de verminking of het verlies van één organisme het niet mogelijk maken voor het individu om de dood te beleven. De dood kan niet hetzelfde zijn als een vermeerdering of verrijking van het individu met nieuwe belevingen. Zo'n dood is alleen een vermeerdering van het leven en zou nooit ofte nimmer een contrast met het eigenlijke leven kunnen worden. Wat we ook maar met het fysieke organisme van een dierlijk wezen doen in de vorm van moord of doodslag, een absolute dood kunnen we het betreffende individu daarmee onmogelijk bezorgen.

We verrijken hem met een nieuwe beleving. Die bestaat weliswaar uit de beroving van het fysieke belevingsvermogen, maar omdat deze beroving via andere lichamen in zijn bewustzijn opgaat, is het individu nog steeds wakker dagbewust en is het ontvankelijk voor belevingen, ook al zijn die niet rechtstreeks fysiek van aard.

6. De dood bestaat niet

Omdat alle wezens die van hun fysieke lichaam gescheiden zijn en daarom door de nabestaanden als dood beschouwd worden, het leven nog steeds in een vorm van wakker dagbewustzijn beleven, is deze dood dus een illusie. De dood bestaat hier helemaal niet. Het zijn louter levende wezens met hetzelfde springlevende bewustzijn als dat wat ze op het fysieke vlak hadden, minus het verlies van het directe fysieke belevingsvermogen. De scheiding van deze wezens van de nog in vlees en bloed voorkomende levende wezens is slechts een tijdelijk nuanceverschil, dat de hogere geestesvermogens zoals bijvoorbeeld gevoel, intelligentie en intuïtie helemaal niet beïnvloedt. De wezens staan, hoewel ze het fysieke lichaam missen, op dezelfde geestelijke trede, met dezelfde bewustzijns vitaliteit en dezelfde trede van verlangen en humaniteit als vóór ze het genoemde lichaam verloren. Hoe zouden ze anders weer ter wereld kunnen komen op dezelfde trede en op hetzelfde fysieke niveau als die welke ze met het verlies van het voorgaande fysieke lichaam verlieten? Wanneer mensen gebaad worden door mensen en niet door honden of katten, en katten door katten en honden door honden gebaad worden en niet door mensen, denkt u dan niet dat dit toe te schrijven is aan de continue onveranderlijkheid van het bewustzijn gedurende hun geestelijke toestand?

Hoe dit geestelijke bestaan dat de mensen de dood noe-

men in details en belevingen vorm krijgt, zal in een andere lezing blijken. Mijn lezing vandaag is gewijd aan het eigenlijke principe van de dood. En deze dood hebben we niet gevonden waar de mensen gewoonlijk geloven dat die te vinden is, namelijk in het geestelijke bestaan dat intreedt wanneer het individu zich, of door verminking of op een natuurlijke manier door ouderdom, van zijn fysieke lichaam vrijmaakt.

Het manuscript is afgesloten met de woorden:

De duisterniszone van de spiraal als het gebied van de dood. De boom der kennis en de boom des levens. Opstanding tot het leven. Gods beeld.

Het artikel ‘Terug naar het leven’ is een niet afgemaakte manuscript dat Martinus geschreven heeft als voorbereiding voor een lezing in het Martinus Instituut op zondag 20 januari 1946. Bewerking en kopjes van Ole Therkelsen. Goedgekeurd door de Raad op 15 augustus 2000. Voor het eerst gepubliceerd in de Deense KOSMOS nr. 2, 2001, met als titel: ‘Tilbage til livet’ (M2318)

MARTINUS

VERLICHAMING EN VERGEESTELIJKING ILLUSIE EN WERKELIJKHEID

1. Alles wat we kunnen waarnemen is beweging

We bevinden ons in een enorme oceaan van energie. Die openbaart zich in de vorm van beweging. Alles is beweging, net zo goed binnen in ons als om ons heen. Of we naar boven of naar beneden kijken, of we vooruit of achteruit

Afb. p11: Die Toteninsel (Het dodeneiland), derde versie (1883) van Arnold Böcklin (1827-1901) olieverf op paneel, 80 x 150 cm, Alte Nationalgalerie, Berlijn

kijken, in feite kijken we naar een onmetelijke oceaan van beweging. Er is zelfs zo veel beweging dat er op het fysieke vlak überhaupt geen vast punt bestaat. Dat betekent natuurlijk niet dat er niet iets is wat we het vaste punt noemen. Integendeel, er zijn juist vele verschijnselen in de fysieke wereld die we als vaste punten beschouwen. Dat is bijvoorbeeld de aarde waarop we staan en lopen. Dan zijn er de grote rotsformaties die er duizenden jaren schijnbaar onwankelbaar, majesteitelijk, letterlijk als de culminatie van stilte, staan. Maar is de aarde waar de levende wezens generatie na generatie in honderdduizenden en nog eens honderdduizenden jaren over gelopen hebben werkelijk absolute stilte? Is het voor de cultuurmens niet al lang een feit dat de aarde niet alleen met enorme snelheid om zichzelf draait, maar tegelijkertijd ook met net zo'n snelheid of met een nog duizelingwekkender snelheid door het wereldruim zweeft? En hoe zit het met de rotsformaties? Zijn die niet onderhevig aan een voortdurende beïnvloeding van respectievelijk de warmte en kou van de dag en de nacht en van de zomer en de winter en ondergaan ze geen permanente verwerking? Hoe zouden zand en grind anders ontstaan? Wanneer zelfs de meest vaste materiën blootstaan aan afbraak of omvorming, zijn de minder vaste materiën natuurlijk in veel hogere mate onderhevig aan afbraak of omvorming. Daarom zullen de organismen van de levende wezens ook overgeleverd zijn aan diezelfde omvorming. Alles wat we ook maar kunnen waarnemen, alles waarmee we omringd zijn, ook ons eigen fysieke lichaam, komt daarom samen in één analyse, namelijk beweging.

2. Het vaste punt in de zee van bewegingen

Is deze analyse nu wel helemaal juist? Is beweging de werkelijke en fundamentele analyse van zowel het heelal als de

levende wezens? Kunnen we er nu helemaal zeker van zijn dat al die beweging geen illusie is? Het is waar dat we lekker in een sneltrein kunnen zitten en met een snelheid van honderd kilometer per uur naar het westen kunnen rijden, maar omdat de aarde naar het oosten draait met een snelheid die de honderd kilometer ver overtreft, gaan we helemaal niet naar het westen maar bewegen we ons met een reusachtige snelheid naar het oosten. Maar omdat de aarde met het zonnestelsel verbonden is, dat zich met zijn bol- en planeten met een nog duizelingwekkender snelheid niet naar het oosten maar bijvoorbeeld naar het noorden beweegt, gaan we helemaal niet naar het oosten maar naar het noorden. Maar omdat het zonnestelsel op zijn beurt met een nog groter stelsel, een zonnenstad of melkweg, verbonden is, waartegenover de snelheid van de aarde en de zon slechts die van een slak is vergeleken met die van een sneltrein, en dit grotere stelsel helemaal niet naar het noorden beweegt maar naar het zuiden, gaan we helemaal niet maar het noorden maar naar het zuiden. Maar omdat de melkweg maar iets lokaals is binnen in een nog groter stelsel dat de melkweg met een enorme snelheid met zich meeneemt en helemaal niet naar het noorden gaat maar in een nieuwe richting binnen in nog grotere stelsels, die allemaal stuk voor stuk in hun eigen richting bewegen en op die manier verder in stelsels en in alle windrichtingen, wat is dan het resultaat van onze treinreis? Dat we geen enkele millimeter vooruit gekomen zijn in het wereldruim. De reis met de sneltrein is een illusie. We zijn ons daarentegen bewust geworden van een vast punt in de zee van bewegingen. Dit punt bewees zijn vastheid hiermee dat het zich kon losmaken van de bewegingen. In de eerste plaats maakte het zich los van de sneltrein en ging over naar de tegenovergestelde beweging van de aarde en hief daarmee zijn snelheid naar het westen op door op hetzelfde moment samen met de aarde mee naar het oosten te bewegen enzovoorts, totdat het op hetzelfde

tijdstip naar alle windrichtingen reisde. Maar op hetzelfde moment naar alle windrichtingen reizen is hetzelfde als helemaal niet reizen, als zich helemaal niet bewegen. Dat is absoluut stil zijn. Maar absolute stilte is natuurlijk hetzelfde als het vaste punt. Het vaste punt waar we hier getuige van zijn, was echter geen vast punt in de vorm van een rots, in de vorm van een planeet of enig ander soort materie die we gewoonlijk als vaste ondergrond aanduiden. Dit vaste punt was juist een soort materie die zich van de vaste materiën kon losmaken, zich kon vrij maken van de bewegingen van andere materiën. Het kon zodoende geheel in zichzelf rusten. Het hoefde niet op een andere ondergrond te rusten. Het staat volledig vrij in het heelal. Omdat het gelijktijdig zijn bevrijding van de materie of van de beweging kon beleven en bewerkstelligen, en zichzelf daarmee kon beleven als verheven boven het geschapene of voortgebrachte, is het niets minder dan ons eigen onsterfelijke Ik of allerhoogste Zelf dat we hier als een vaststaand feit gevonden hebben.

3. De fysieke materie is een illusie

Met dit Ik is een materie verbonden die niet verstoord wordt door alle andere materiën of bewegingen. Deze materie noemen we gedachtenmaterie. Zij bestaat uit gedachten, die weer hetzelfde zijn als ons bewustzijn. Het Ik en het bewustzijn van het levende wezen zijn dus niet identiek met de fysieke verschijnselen. Het bestaat uit materiën die alles doordringen. Daarom moeten we ze straalvormig noemen. Net zoals het wezen zich kon losmaken van de reis met de sneltrein en de identiteit ervan als illusie kon begrijpen, zo kan het zich ook van alle andere fysieke materiën en verschijnselen bevrijden en deze als illusies beleven. Het is in principe alleen aan zijn fysieke lichaam gebonden zoals het gebonden is aan de reis met de sneltrein. Net zoals de snel-

heid van de sneltrein in onze kosmische analyse ten slotte verdween en het Ik of het vaste punt overbleef, zo kan het fysieke lichaam ook verdwijnen en resulteren in het Ik of het vaste punt. We kunnen als voorbeeld de lengte van het fysieke organisme noemen. We zeggen van iemand bijvoorbeeld dat hij 2 meter lang is, en 75 kilo weegt. Wat betekenen die 2 meter in kosmische zin? Is het niet zo dat we deze lengte in twee helften kunnen delen en elk van deze weer in twee helften kunnen delen en zo tot in het oneindige kunnen doorgaan? We kunnen immers nooit tot een helft komen die zo klein is dat die niet nog steeds in twee nieuwe helften gedeeld kan worden. Het is waar dat we die helften niet fysiek kunnen delen, maar in gedachten kunnen we eindeloos doorgaan. Omdat we hetzelfde kunnen doen met een meter, een centimeter, een millimeter of iedere willekeurige meeteenheid, wordt iedere grootheid daarmee illusoir. De 2 meter van de persoon bevatten alle lengtes tegelijkertijd, wat wil zeggen dat hij geen lengte heeft. De fysieke lengte was dus maar een illusie. Denkt u niet dat het met het gewicht van zijn lichaam hetzelfde is? Kan dit niet op dezelfde manier tot in het oneindige gehalveerd worden? Dan bevat dit immers ook de oneindigheid en vormt daarmee geen grootheid. Maar een organisme dat geen lengte en geen gewicht heeft, moet dan hetzelfde zijn als stilte, of als het vaste punt dat zich bewust is kunnen worden van zijn bevrijding van lengte en gewicht.

4. Het werkelijke achter de illusies

Deze manier van beleven is hetzelfde als vergeestelijking. Vergeestelijking is hetzelfde als de bevrijding van de illusies ten gunste van het besef van het Zelf of het Ik oftewel van het werkelijke Iets achter de illusies. Maar deze vergeestelijking zal niet zomaar een gedachtenexperiment blijven. Het

is het doel van het goddelijke wereldplan om het wezen geheel vrij te maken van de zware materie, zodat het voor honderd procent een vergeestelijkt bestaan kan leiden, dat wil zeggen dat het zich wakker dagbewust kan zijn van de eeuwigheid en verheven is boven tijd en ruimte en zich voorbij alle illusies bevindt. Daarom zien we dat de kringloop zo georganiseerd is dat de Ikken of het levende Iets zich afwisselend één met de materie en één met de geest kan maken. De eerste helft van de kringloop wordt het wezen ingewikkeld in de materie en wordt het verlichaamd, en in de tweede helft wordt het wezen vergeestelijkt.

Het manuscript eindigt met de woorden:

Daarom worden de levende wezens in drie categorieën ingedeeld, de gelovigen, de ongelovigen en de ingewijden.

- 1. De gelovige, natuurmensen, de religieuzen, de kerkelijken*
 - 2a. De ongelovigen, de onderwereld, de materialisten, academici*
 - 2b. De mentaal daklozen, de zoekenden*
 - 3. De ingewijden, onderzoekers*
- De missie van het materiële bestaan*
De missie van het geestelijke bestaan

Dit artikel 'Verlichaming en vergeestelijking. Illusie en werkelijkheid' is het niet afgemaakte manuscript voor een lezing van Martinus in het Martinus Instituut, zondag 13 oktober 1946. Bewerking en kopjes van Ole Therkelsen. Goedgekeurd door de Raad op 17 augustus 1999. Voor het eerst verschenen in de Deense KOSMOS nr. 3 2001 met als titel 'Legemliggørelse og åndeliggørelse. Illusion og virkelighed' (M1251).

MARTINUS

OVER DE VERDEDIGING VAN VACCINATIES

21 april 1955

Beste N.N.!

Allereerst wil ik u en uw vrouw hartelijk bedanken voor het liefdevolle samenzijn dat u mij tijdens mijn verblijf in Herning geboden hebt. Wat uw vraag over poliovaccinatie betreft moet ik meedelen dat zowel deze vaccinatie als alle andere vormen van vaccinatie nog een onvermijdelijke noodmaatregel zijn in de ontwikkeling van de mensheid. Maar het zijn maatregelen die geleidelijk aan geheel overbodig worden, naarmate de mensheid zich ontwikkelt om op een andere manier immuun voor ziekten te worden. Vandaag de dag is de situatie zo dat een flink aantal mensen die immuniteit al heeft en dus niet gevaccineerd hoeft te worden, terwijl er anderen zijn die hulpeloos ontvankelijk zijn voor de ziekten. Maar die immuniteit kun je niet aan de afzonderlijke mensen zien. Daarom kun je niet direct aanwijzen wie gevaccineerd dient te worden en wie niet. Als iemand vasthoudt

aan het standpunt dat hij beslist niet gevaccineerd wil worden, loopt hij het risico om de ziekte te krijgen. In zo'n situatie is het de vraag of het niet het minste kwaad was geweest dat hij zich – niet alleen voor hemzelf maar ook voor de omgeving waarmee hij qua lot verbonden is – gevaccineerd te worden en daarmee de ziekte voorkomen had. Als de betreffende persoon gezinshoofd was of moeder van een of meer kleine kinderen, kan het niet het minste kwaad zijn geweest dat het kind niet gevaccineerd werd en daardoor de ziekte kreeg, stierf of levenslang hulpeloos invalide werd.

Als een ouderpaar of voogd voor een kind weigert om het te laten vaccineren en het kind de ziekte krijgt, levenslang invalide wordt of mogelijk sterft, hoe zullen degenen die verantwoordelijk waren voor de bescherming van kind zich dan in deze situatie voelen? Gelooft u niet dat zij dan zouden denken dat het het minste kwaad was geweest als het kind gevaccineerd was en daardoor voor de ziekte en de dood gespaard was?

Zuiver historisch gezien moeten we toch ook het feit erkennen dat vaccinatie het enige middel voor de mensheid is geweest om gruwelijke epidemieën het hoofd te bieden. Hoe zou de mensheid die overwonnen moeten hebben, als God haar het vaccin niet had laten ontdekken? De aarde had werkelijk geheel ontvolkt kunnen zijn zonder vaccinatie.

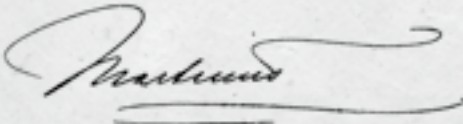
Dan komt de vraag of het juist is om dieren te laten lijden of ze zelfs te laten doden, opdat de mensen gered kunnen worden. Hierop moet ik antwoorden dat in dit geval zoals voor verscheidene andere, belangrijke vragen

in het leven geldt dat het een kwaad is wat je ook doet. Het is waar dat het een kwaad is om dieren te laten lijden ten behoeve van de mensen, maar het is ook een kwaad dat de mensen enorm dodelijke, invaliderende, gruwelijke epidemieën meemaken. Als de dood van één dier duizenden mensen van invaliditeit of een onnatuurlijke dood kan redden, zal het dan niet het minste kwaad zijn om het dier te laten sterven? Zelfs als het maar tien mensen of slechts vijf mensen waren of als het misschien maar één mens was – en al zou dat een heel gewoon en totaal onbeduidend mens zijn – zou in plaats van de dood van de mens dan de dood van het dier niet het minste kwaad zijn? Een mens heeft een grotere bewustzijns massa en vertegenwoordigt daardoor een grotere hoeveelheid leven dan het dier. Hij kan daarom in ruimere mate dan het dier het leven dienen of een vreugde en zegen voor al het leven zijn. Zal het daarom niet het meest liefdevol zijn om een grotere hoeveelheid leven te redden dan het ten onder te laten gaan om het meer of minder primitieve en minder betekenisvolle leven te redden? Of zullen we miljoenen mensen laten sterven, als ze met behulp van een heel klein, nauwelijks waarneembaar aantal dieren gered kunnen worden? Bovendien zal het zich laten vaccineren slechts een minimaal klein, microscopisch verlies aan leven voor de dieren betekenen vergeleken met de gigantische miljoenenmoord van leven, dat de dieren aangedaan wordt voor het vlees eten van de mensen. Dierlijk voedsel eten, afgezien van melk en boter, is voor honderd procent bloedvergietend. Deze voedingswijze dient geen noodzakelijk doel. Het redt geen mensen van een onnatuurlijke dood of invaliditeit, integendeel. Het geeft miljoenen mensen ziekten, lijden van allerlei soort, invaliditeit en een veel te vroege dood. Hierbij komt dan de moord op

alle dieren die de mensen geheel onterecht mede veroorzaakt hebben. We moeten hierbij in gedachte houden dat het absoluut geen enkele levensvoorwaarde is om dierlijk voedsel te moeten eten. Het is alleen een gevolg van de soorten bijgeloof die tegenwoordig het grootste ongeluk of de grootste ondergang van de mensheid zijn.

De mensen zullen, zodra hun gedrag zo veredeld is dat ze het niet meer over hun hart kunnen verkrijgen om vlees te eten en het op geen enkele andere manier over hun hart kunnen verkrijgen om levende wezens te doden, psychisch zo rein van aard worden, dat ze totaal immuun zullen worden voor alle ziekten waartegen ze zich vandaag de dag alleen met behulp van vaccins kunnen beschermen. In hoeverre de poliovaccinatie in uw speciale geval vereist of niet vereist is, mijn beste N.N., kan ik u niet zeggen. Maar nu heb ik u enigszins inzicht gegeven in de kosmische structuur van de vaccinatie en de betekenis ervan in het algemeen. Ik hoop dat u en uw vrouw van daaruit met zekerheid kunnen gaan voelen wat in de gegeven situatie het minste kwaad is, want alleen dat kan het meest liefdevolle en daarmee het absoluut juiste voor jullie dochtertje zijn.

Met de allerliefste groeten,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Marianne', written in dark ink on a light background.

Uit het boek: *Het geïntellectualiseerde Christendom*

MARTINUS

Proloog

HET DERDE TESTAMENT - DE TROOSTER, DE HEILIGE GEEST

Mijn leven vóór mijn kosmische missie

#1

1. Op 11-8-1890 verscheen ik in de fysieke wereld. Vanaf mijn geboorte totdat ik 30 jaar werd, was mijn bewustzijnsinstelling heel nauw met het gedrag van Christus verbonden. Wanneer ik met het een of andere probleem geconfronteerd werd, richtte ik mijn gedachte altijd rechtstreeks tot Christus in de vorm van de vraag wat hij in de gegeven situatie zou doen. Het liefdevolle en directe antwoord dat me altijd te binnen schoot, was mijn richtsnoer in de gegeven situatie.

Met de religieuze begeleiding die ik op school en van de dominee kreeg, was veel teveel fantasie, bijgeloof en veroordeling tot de hel verbonden om voor mij een levensfundament te kunnen worden.

Ik ben als buitenechtelijk kind geboren en als pleegkind opgenomen door de broer van mijn moeder en zijn vrouw, mijn oom en tante dus. Ze leefden financieel gezien

van dag tot dag. Ze waren niet intellectueel. Het waren mensen op leeftijd. Ze waren van de tijd dat arme kinderen voornamelijk alleen naar school gingen als er tijd voor was. Mijn pleegouders konden daarom nauwelijks lezen of schrijven, maar ze waren humaan en liefdevol. Ze hebben mij een liefdevol bestaan geboden. Van zichzelf hadden ze veel kinderen, maar die waren al volwassen toen ik bij hun ouders geplaatst werd. Daarom ben ik niet opgenomen in een gezinsverband en had ik geen bijzondere band met hen. Mijn eigen moeder, met wie ik geen echt contact had behalve dan dat zij mij en mijn pleegouders af en toe bezocht toen ik nog minderjarig was, stierf in 1901, toen ik 11 jaar was. De laatste 22 jaar van haar leven was zij huisvrouw bij een herenboer op een grote boerderij in de buurt van Sindal (Noord-Jutland). Mijn pleegouders zijn gestorven toen ik nog heel jong was en sindsdien ik heb me alleen gered. Omdat ik veel verschilde van mijn aardse familie, was er geen hechte band tussen hen en mij. Mijn leven zou een tocht helemaal in m'n eentje worden. Later is gebleken dat het feit dat ik mijn levenspad alleen moest gaan, onder meer een schakel was in de missie waar ik door mijn geboorte was voorbestemd om die te zullen manifesteren. Vanaf mijn 14e jaar tot mijn 30ste verliep mijn fysieke bestaan net zoals dat van duizenden andere, onbemiddelde

Citaat

.....

De absolute of werkelijke dood is iets wat men in een toestand van werkelijk wakker dagbewustzijn moet beleven en niet iets wat men in bewusteloosheid zal beleven.

.....

Maarten

jonge mensen zonder opleiding of vakkennis. Ik ben boerenknecht, medewerker in een zuivelfabriek, nachtwacht en kantoorbediende geweest.

Op die manier verliepen mijn kindertijd en jeugd in een onintellectueel en primitief milieu. Ik wist toen immers nog niet dat er achter mijn volwassenwording tot mijn 30ste een kosmisch mysterie verborgen lag. Ik wist niet dat ik een tijd achter me had vóór de aardse. Ik wist niet dat ik in het grote scheppingsproces van de Godheid al gezegend was met goddelijke kosmische kennis over het heelal, over het leven en over de alliefde. En ik wist ook niet of had toen niet durven denken dat ik in mijn huidige, fysieke incarnatie de hoogste kennis, de voortzetting van het christendom, het eeuwige licht, de alliefde, Gods beeld aan de aardse mensheid zou doorgeven.

Naarmate ik mijn 30ste levensjaar naderde, begon ik de drang te voelen om een nuttiger werk voor de mensen te kunnen uitvoeren dan het eindeloos schrijven van getallen, getallen en nog eens getallen, wat mijn baan vereiste. Ik voelde dat ik sterke krachten in me had die in mijn genoemde dagelijkse werk helemaal niet voldoende tot ontplooiing konden komen. In die periode kwam ik het woord meditatie tegen. Dat woord werd de ontsluiting tot mijn dagbewuste ontmoeting met mijn tot dan toe sluimerende bovenaardse of kosmische bewustzijn. Het veroorzaakte een zeer sterke drang in mij om te proberen te mediteren.

Wordt vervolgd.

*“Moskildvad”, het geboortehuis van
Martinus*

**Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2021
van zaterdag 24 juli t/m zaterdag 7 augustus**

Week 5: 24 juli - 30 juli. – De zoektocht naar onze diepste identiteit

**Week 6: 30 juli.-7 aug. – Een beschaving opgebouwd uit menselijke
liefde**

Reserveren via telefoon 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00-16.00 uur,
vrij 9.00-12.00 uur, of e-mail: info@martinus.dk

